

van Hem, die zelf lang geen makkelijk leven had, kon uitroepen: Dood, waar is uw prikkel? Als jij ook Zijn volging wilt worden, dan moet je hem op de duur dit kunnen nazeggen."

Vanaf die dag werd Gerrit Mulder beter. Hij verlangde er nu ook naar om weer gezond te zijn! Wel vreesde hij soms nog dat het oude leven met z'n angst en z'n verschrikking toch nog weer terug zou komen. Maar hij wist: het kòn nu ook anders, want er was Iemand die sterker was dan deze angst en deze verschrikking en als hij maar de hulp aanvaardde van deze Sterkere, dan was er geen reden meer om te vreezen; dan was hij veilig, dan was hij ook veilig voor de macht die

vroeger zijn leven belaagde.

Drie weken later werd Gerrit genezen verklaard; hij mocht naar huis en hij was er blij om. Toch had hij tranen in zijn oogen toen hij voor het bed van Evers stond, om afscheid te nemen. „Ik dank u voor alles," zei hij, „en ik zal m'n best doen." „Ik weet dat je 't kunt," antwoordde Evers, „want je doet 't niet alleen." En toen, op z'n gewone, gemoedelijke toon erover heen: „Nou, sterkte hoor. En je komt de oude man maar gauw eens opzoeken, hè? Eens vertellen hoe 't verder met je gaat." „Ik beloof 't u," zei Gerrit Mulder. Toen liep hij zonder om te zien de zaal door, de gang over, naar buiten. Het leven riep, en wie, die jong is, zou dan niet antwoorden?

Stervende

Gij zegt: ik ben bereid
en los van leed en lijf.
Want na dit aardisch verblijft
geeft God Zijn heerlijkheid.

Wij zijn nu zeer verblijd,
omdat gij — losgemaakt
en door Gods hand bewaakt. —
voorgoed geborgen zijt.

Uw stem wordt zwakker nu.
Uw lichaam legt het af.
Maar over dood en graf
hoort God en antwoordt u:

Mijn zoon, ik neem u aan.
Ik heb na uw geduld
uw zonden en uw schuld
voor eeuwig weggedaan.

Ik ben u zeer nabij
en haal u veilig thuis.
Want doornenkroon en kruis
verbinden u en mij.

Op uw herhaald gebed
heb ik na leed en strijd
u weg en plaats bereid,
ontbonden en gered.

BERT BAKKER